

Kippengaas voor een discuskoppel

Categorie: Discusvissen - Doe-het-zelf

Datum website publicatie: 1-7-2017

Datum laatste update: 15-4-2025

Onervaren discuskoppels moeten het verzorgen van hun legsel nog leren. Tijdens het verzorgen van het legsel zien sommige discuskoppel, hun eigen legsel als maaltijd. Om het legsel te beschermen kan je de afzetkegel beschermen met een kooi van kippengaas!

Het liefdesspel van discusvissen is en blijft een fascinerend gezicht. Het begint met het voorzichtig aftasten van elkaars interesse en het eindigt met een nest met jongen. Bij elke poging om een nest te bouwen worden de ouders steeds behendiger. Eén oud Nederlands spreekwoord zegt niet voor niets `oefening baart kunst`. Ook discusvissen moeten oefenen, maar soms moeten wij ze een beetje helpen om dit proces te verbeteren.

Een keramische afzetkegel staat veel steviger dan een van kunststof!

Als kweker kan je alleen de voorwaarden creëren waarbij de vissen zich op hun gemak voelen. Zelf de ideale kweekomstandigheden creëren is eigenlijk een schot in het duister. Elk koppel heeft zijn eigen voorkeuren qua waterwaarden en locatie van het legsel.

Omdat de discusvissen hun legsel het liefst in het verticale vlak leggen, is een afzetkegel een goed alternatief voor een natuurlijke omgeving. Zelfs als er voldoende natuurlijke leggelegenheden zijn, zoals: waterplanten en houtstronken, prefereren de meeste discusvissen toch een stabiele afzetkegel.

Intermezzo: Wij noemen twee discusvissen die elkaar aardig vinden een stelletje. Twee vrouwtjes of twee manentjes kunnen ook tekenen vertonen dat ze elkaar leuk vinden! Omdat je het werkelijke geslacht van discusvissen slecht kan achterhalen, worden vaak twee discusvissen die elkaar leuk vinden, onterecht uithuwelijkt.

In dit geval kan het stelletje elke variatie van geslachten zijn. Nu kunnen twee vrouwtjes een extra groot legsel produceren maar echt jongen krijgen zit er echt niet in. Zelfs twee manentjes kunnen liefdesspel aardig simuleren, alleen komen zij niet verder dan ons voor de gek houden.

Dit zou je ook een "discuskoppel" kunnen noemen, maar zolang zij nog geen jongen hebben grootgebracht, noemen wij het gewoon een stelletje!

Een "bewezen discuskoppel" is voor ons een koppel dat een nest jongen groot kan trekken. Nu kan een discuskoppel zover komen dat, de larfjes op de ouders zwemmen. Maar dit betekent nog niet dat zij de jongen groot kunnen trekken.

De ouders kunnen ook te weinig huidsecret produceren waardoor de jongen verhongeren. Zelfs echtelijke onenigheid komt voor, waardoor ze elkaar de jongen niet gunnen. De gevolgen kunnen echt dramatisch zijn, als je niet voortijdig ingrijpt.

Een goed koppel kan honderden jongen afleveren in een legsel, of je daar blij mee moet zijn is een ander verhaal.

De voorbereidingen van het koppel

Als een discuskoppel kortstondig een locatie aan het schoonpikken is, dan mag je dit ook als een oefening beschouwen. Heeft het discuskoppel een definitieve locatie uitgezocht voor het legsel, dan beginnen zij met het uitgebreid schoonmaken van de locatie.

Het leggen van de eitjes op een afzetkegel

Na het schoonmaken van de afzetkegel, begint het vrouwtje vaak met een proeflegsel. Tijdens deze periode legt zij een paar rijtjes eieren. Je hebt nu twee mogelijkheden de man bevrucht de eitjes en het vrouwtje laat ze met rust, of het proeflegsel wordt opgegeten.

Als alles goed wordt bevonden dan kan het echte werk beginnen, het vrouwtje legt een rij eitjes en de man bevrucht daarna de eitjes. Afhankelijk van de grote van het legsel wordt dit meerdere malen herhaald.

https://youtu.be/zGHuD8Fj_Lw

Het beschermen van het legsel

Een goed koppel is instaat om het legsel effectief te bewaken, zodat mogelijke rovers de eitjes niet als kaviaar beschouwen. Nu zal je in een kweekbak daar weinig last van hebben, maar in een aquarium met medebewoners kan een onbewaakt moment fataal zijn.

Om eerlijk te zijn laten wij het discusvissen eerst in ons aquarium oefenen. Als ze daar bewijzen dat het bevruchte eitjes kunnen produceren, dan verhuizen wij ze op een later tijdstip naar een kweekbak. Daar kunnen zij in alle rust een nestje bouwen onder ideale kweekomstandigheden.

https://youtu.be/zGHuD8Fj_Lw

Het schoonhouden van het legsel

Dit is een van de belangrijkste taken van het discuskoppel na het leggen van eitjes. Ongeveer 48 uur na het leggen van de eitjes, kan je de bevruchte eitjes herkennen aan de donkere kleur. De witte eitjes zijn de onbevruchte eitjes.

Een goed koppel zal deze onbevruchte eitjes verwijderen en de bevruchte eitjes met rust laten. Met hun mond verwijderen zij de onbevruchte eitjes en het vuil op de afzetkegel. Deze delicate vaardigheid is erg lastig, als de eitjes op een kluitje zitten.

De kans dat zij ook de goede eitjes verwijderen is erg groot. Het gevolg is dat het aantal overgebleven eitjes steeds kleiner wordt.

Verschillende stadia van de eitjes, niet elk eitje is even ver met zijn ontwikkeling.

Nu zijn er ook koppels die deze vaardigheid niet goed onder de knie krijgen, maar er zijn ook koppels die zich niet druk maken over een paar onbevuchte eitjes. Over het algemeen hebben jonge discuskoppels meerder nesten nodig om het gehele proces goed onder de knie te krijgen.

De larfjes komen uit

Na 48 uur eitjes bewaken kan je de eerste larfjes waarnemen. Eigenlijk begint het spel opnieuw, de ouders moeten de larfjes bewaken en verzorgen. Het is goed mogelijk dat de ouders de larfjes verhuizen naar de andere kant van de afzetkegel. Daar kunnen de omstandigheden gunstiger zijn voor de larfjes. De eitjes die niet bevrucht waren kunnen gaan schimmelen, waardoor de omstandigheden voor de larfjes verslechteren. Het ene discuskoppel maakt zich zorgen over de beschimmelde eitjes en het andere koppel vindt het wel goed. Je begrijpt het al, ook hier geldt oefening baart kunst.

Soms verhuizen de ouders de jongen naar een rustige locatie, als ze te vaak verstoord worden door een te nieuwsgierige kweker.

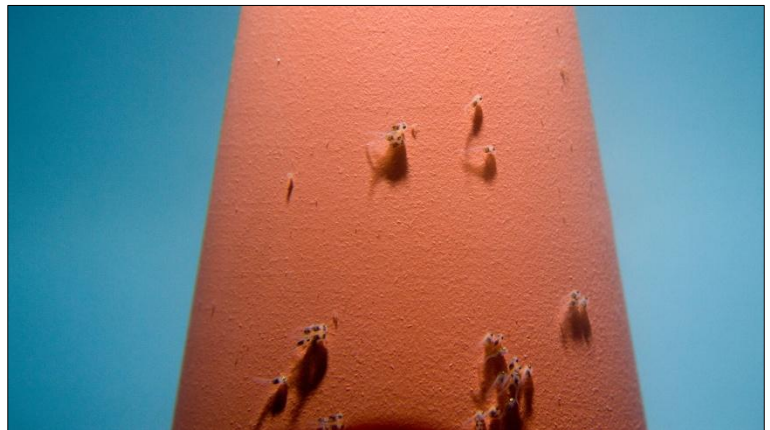
De larfjes zwemmen naar de ouders

Dit is een geleidelijk proces, wat gepaard gaat hoop stress voor de ouders. De larfjes worden steeds bewegelijker, met het gevolg dat sommige de kegel verlaten. De ouder proberen de larfjes terug te brengen naar de afzetkegel. Dit proces lijkt de eerste tijd te lukken, maar uiteindelijk geven de ouders dit op.

Dit is ook het moment dat de meeste jongen naar de ouder zwemmen, om daar hun huidsecrēt te eten. Als het goed is hebben de ouders voldoende huidsecrēt aangemaakt voor de jongen. Bij de meeste kleurschakeringen kan je dit waarnemen door een donkere huidskleur.

De ouders blijven dicht bij de afzetkegel, totdat het laatste larfje de kegel heeft verlaten.

De afzetkegel heeft zijn taak volbracht en kan uit de kweekbak worden verwijderd. Over het algemeen laten wij de afzetkegel een paar dagen zitten. Dit verhoogt een vertrouwd veiligheidsgevoel bij de discusvissen. Zij zien de kegel als schuilgelegenheid, waar zij zich achter kunnen verschuilen.

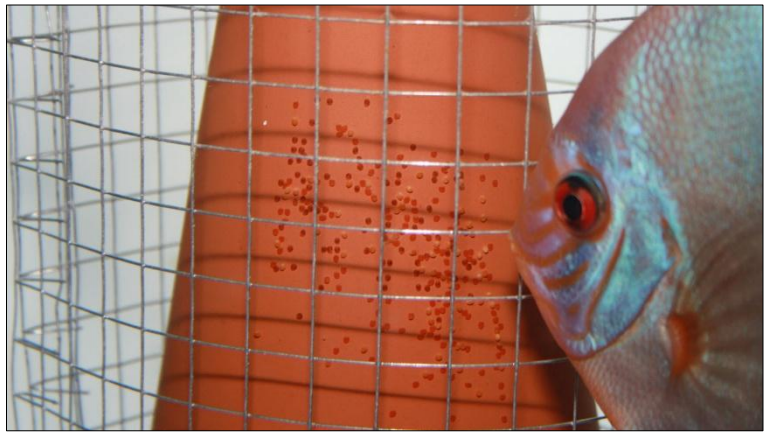
De laatste larfjes moeten nog naar de ouders zwemmen.

Het beschermen van eitjes of larfjes met kippengaas

De simpelste manier om de eitjes of larfjes te beveiligen is door een kooi te maken van kippengaas. Deze kooi van kippengaas kan je eenvoudig over de kegel schuiven. Op deze wijze kan het discuskoppel wel de eitjes beschermen maar zij kunnen niet bij de eitjes of larfjes.

Nu moet je het koppel wel de gelegenheid geven om te oefenen. Soms moeten wij het discuskoppel een beetje helpen door een bescherming van kippengaas te plaatsen.

Pas na vier legsels waar te veel eitjes worden opgegeten, plaatsen wij een bescherming over de afzetkegel. Want je moet het koppel ook de gelegenheid geven om te oefenen en ervaring op te doen.

Het beschermen van je legsel met kippengaas.

